ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 10ης Ιουνίου 2015*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος AGRI.CAPITAL — Προγενέστερα κοινοτικά λεκτικά σήματα AgriCapital και AGRICAPITAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-514/13,

AgriCapital Corp., με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους P. Meyer και M. Gramsch, δικηγόρους

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον Π. Γερουλάκο,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

agri.capital GmbH, με έδρα το Münster (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Nordemann-Schiffel, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 2236/2012-2), σχετική με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της AgriCapital Corp. και της agri.capital GmbH,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, M. Kancheva (εισηγήτρια) και C. Wetter, δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Σεπτεμβρίου 2013,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Ιανουαρίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Απριλίου 2014,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Δεκεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 4 Ιουνίου 2009, η παρεμβαίνουσα agri.capital GmbH υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο «AGRI.CAPITAL».

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, και των οποίων ο αριθμός περιορίστηκε κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ, υπάγονται ιδίως στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, στην εξής περιγραφή: «Υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων, ιδίως σχετικά με εγκαταστάσεις παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας· ανάπτυξη σχεδίων χρήσεως (σύναψη συμβάσεων διαχειρίσεως υποδομών)· διαχείριση ακινήτων· διαχείριση γηπέδων· διαχείριση και μεσιτεία ακινήτων, μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων (διαχείριση υποδομών)· υποθέσεις σχετικές με ακίνητα· μίσθωση γεωργικών εκμεταλλεύσεων· οι προαναφερθείσες υπηρεσίες δεν σχετίζονται με τις υπηρεσίες εκδόσεως και/ή τα προϊόντα εκδόσεως».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 59/2009, της 14ης Δεκεμβρίου 2009.

5 Στις 12 Μαρτίου 2010, η προσφεύγουσα AgriCapital Corp. άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχωρίσεως του σήματος AGRI.CAPITAL για τα προϊόντα της κλάσεως 36.

6 Η ανακοπή στηριζόταν στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:

— το κοινοτικό λεκτικό σήμα AgriCapital, το οποίο καταχωρίσθηκε στις 24 Αυγούστου 2007, με αριθμό καταχωρίσεως 6192322·

— το κοινοτικό λεκτικό σήμα AGRICAPITAL, το οποίο καταχωρίσθηκε στις 7 Ιουλίου 2006, με αριθμό καταχωρίσεως 4589339.

7 Οι υπηρεσίες για τις οποίες είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα AgriCapital εμπίπτουν στην κλάση 36 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες χρηματοδοτήσεως· συμβουλευτική επί ζητημάτων χρηματοδοτήσεως».

8 Οι υπηρεσίες για τις οποίες είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα AGRICAPITAL εμπίπτουν επίσης στην κλάση 36 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες συμβουλευτικής και τραπεζικών επενδύσεων για γεωργικές επιχειρήσεις».

9 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

10 Με απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2012, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι οι υπηρεσίες που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και εκείνες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα, οι οποίες εμπίπτουν στην κλάση 36, ήταν διαφορετικές, με αποτέλεσμα να μην πληρούται μία από τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ήτοι η ταυτότητα ή η ομοιότητα των υπηρεσιών.

11 Στις 3 Δεκεμβρίου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.

12 Με απόφαση της 10ης Ιουλίου 2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή και υποχρέωσε την προσφεύγουσα να καταβάλει το ποσόν των 850 ευρώ για τα δικαστικά έξοδα της καθής ενώπιον του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της ανακοπής και της προσφυγής. Ειδικότερα, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό ήταν ο μέσος καταναλωτής σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, εκτίμησε ότι το κοινό αυτό ήταν σε θέση να επιδείξει υψηλό επίπεδο προσοχής, δεδομένου ότι στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές ή τις συναλλαγές που αφορούν ακίνητα τα διακυβευόμενα ποσά είναι σημαντικά. Στη συνέχεια, συνέκρινε τις υπηρεσίες που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 36, προς εκείνες για τις οποίες είχαν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα. Κατόπιν της συγκρίσεως αυτής, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι υπηρεσίες της κλάσεως 36 τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και εκείνες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα δεν ήταν όμοιες. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι, δεδομένου ότι ένα εκ των κριτηρίων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 δεν επληρούτο, δεν ήταν δυνατόν να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

14 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των εγγράφων τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση

15 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο την άδεια να προσκομίσει ένα μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας με ημερομηνία 21 Οκτωβρίου 2014, το οποίο της είχε αποσταλεί από διοργανωτή συνεδρίων, προκειμένου να αποδείξει ότι, στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, η τελεία μεταξύ των όρων «agri» και «capital» δεν αρκούσε για να εξαλείψει τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του εν λόγω σήματος και του προγενέστερου σήματος της προσφεύγουσας AgriCapital.

16 Το ΓΕΕΑ υποστήριξε ότι η προσκόμιση του ως άνω εγγράφου δεν ήταν παραδεκτή, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι προσκομίστηκε καθυστερημένα και, κατά συνέπεια, δεν είχαν λάβει γνώση ούτε το ΓΕΕΑ ούτε το Γενικό Δικαστήριο.

17 Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε γνώση του εγγράφου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιφυλασσόμενο ως προς το παραδεκτό της προσκομίσεώς του.

18 Συναφώς, κρίνεται ότι το ως άνω στοιχείο, το οποίο προσκομίσθηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. Συγκεκριμένα, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009, οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά βάσει των εγγράφων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, αποκλείεται η συνεκτίμηση του ως άνω εγγράφου και παρέλκει η εξέταση της αποδεικτικής του ισχύος [βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2005, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR και FELICIE), T-346/04, Συλλογή, EU:T:2005:420, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Επί της ουσίας

19 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο επικαλείται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

20 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ότι έκρινε πως οι υπηρεσίες της κλάσεως 36 τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν ήταν όμοιες με τις υπηρεσίες που αφορούν τα προγενέστερα σήματα. Υποστηρίζει ιδίως ότι, κατά τη νομολογία, προκειμένου να εκτιμηθεί η ομοιότητα των υπηρεσιών πρέπει να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός τους χαρακτήρας, καθώς και τα δίκτυα διανομής τους. Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών αφενός, παρέβλεψε τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των «επιχειρηματικών υπηρεσιών» των υπηρεσιών «διαχειρίσεως και μεσιτείας ακινήτων» καθώς και «αναπτύξεως σχεδίων χρήσεως», τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών», καθώς και των «τραπεζικών υπηρεσιών συμβουλευτικής και επενδύσεων στις γεωργικές επιχειρήσεις», τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και, αφετέρου, απέκλεισε εσφαλμένα το ενδεχόμενο οι υπηρεσίες αυτές να μπορούν να παρασχεθούν μέσω των ίδιων δικτύων διανομής. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, καθώς και της οπτικής ομοιότητας και της φωνητικής ταυτότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

21 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το ζητούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω της ταυτότητας ή ομοιότητάς του με προγενέστερο σήμα και της ταυτότητας ή ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα.

22 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα ή οι επίμαχες υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, ανάλογα με το πώς το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή τις υπηρεσίες, συνεκτιμωμένων όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, και ιδίως της αμφίδρομης σχέσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2003, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Συλλογή, EU:T:2003:199, σκέψεις 30 έως 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

23 Αυτή η σφαιρική εκτίμηση γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμωμένων παραγόντων και, ιδίως, μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων καθώς και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, τυχόν μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών δύναται να αντισταθμισθεί από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως [αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ, C-234/06 P, Συλλογή, EU:C:2007:514, σκέψη 48, και GIORGIO BEVERLY HILLS, σκέψη 22 ανωτέρω, EU:T:2003:199, σκέψη 32).

24 Στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ότι τόσο τα αντιπαρατιθέμενα σήματα όσο και τα προσδιοριζόμενα από αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2009, Commercy κατά ΓΕΕΑ — easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Συλλογή, EU:T:2009:14, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

25 Βάσει των προεκτεθέντων θα εξετασθεί εάν το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ορθώς έκρινε ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

Επί του ενδιαφερόμενου κοινού

26 Κατά τη νομολογία, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής της οικείας κατηγορίας προϊόντων, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 2007, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ — Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Συλλογή, EU:T:2007:46, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

27 Το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκρινε, στη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα απευθύνονταν μεν στον μέσο καταναλωτή σε όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης, αλλά ότι αυτός ήταν πιθανό να επιδείξει αυξημένο βαθμό προσοχής, λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών ποσών που διακυβεύονται στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές ή τις συναλλαγές επί ακινήτων.

28 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν τον ορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού από το ΓΕΕΑ στην προσβαλλόμενη απόφαση. Εξάλλου, λαμβανομένων υπόψη των εκεί εκτιθέμενων συλλογισμών, δεν τίθεται ζήτημα αμφισβητήσεως του ορισμού αυτού στην υπό κρίση υπόθεση. Ιδίως όσον αφορά τις τραπεζικές και χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, καθώς και τις υπηρεσίες που σχετίζονται με ακίνητα στις οποίες, κατά κανόνα, διακυβεύονται σημαντικά ποσά, διαπιστώνεται ότι το ενδιαφερόμενο κοινό επιδεικνύει υψηλό βαθμό προσοχής [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, BVR κατά ΓΕΕΑ — Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich), T-197/10, EU:T:2011:455, σκέψη 20].

Επί της συγκρίσεως των επίμαχων υπηρεσιών

29 Υπενθυμίζεται ότι, για την εκτίμηση της ομοιότητας των υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των υπηρεσιών αυτών, παράγοντες στους οποίους περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η φύση των υπηρεσιών, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους (απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, Canon, C-39/97, Συλλογή, EU:C:1998:442, σκέψη 23). Μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη και άλλοι παράγοντες όπως, παραδείγματος χάριν, τα δίκτυα διανομής των οικείων υπηρεσιών [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 21ης Απριλίου 2005, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Συλλογή, EU:T:2005:140, σκέψη 53].

30 Συναφώς, επισημαίνεται εξαρχής ότι, προκειμένου να συγκρίνει τις υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα προς εκείνες που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ διαχώρισε τις δεύτερες σε τρεις ομάδες, ήτοι, πρώτον, τις «υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων, ιδίως σχετικά με εγκαταστάσεις παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας· οι προαναφερθείσες υπηρεσίες δεν σχετίζονται με τις υπηρεσίες εκδόσεως ή τα προϊόντα εκδόσεως», δεύτερον, τις υπηρεσίες «διαχειρίσεως και μεσιτείας ακινήτων, μισθώσεως και χρηματοδοτικής μισθώσεως ακινήτων (σύναψη συμβάσεων διαχειρίσεως υποδομών)· υποθέσεις σχετικά με ακίνητα· εκμίσθωση γεωργικών εκμεταλλεύσεων· οι προαναφερθείσες υπηρεσίες δεν σχετίζονται με τις υπηρεσίες εκδόσεως ή τα προϊόντα εκδόσεως», και τρίτον, τις υπηρεσίες «αναπτύξεως σχεδίων χρήσεως (διαχείριση υποδομών)· διαχείριση ακινήτων· διαχείριση γηπέδων· οι προαναφερθείσες υπηρεσίες δεν σχετίζονται με τις υπηρεσίες εκδόσεως και/ή τα προϊόντα εκδόσεως».

31 Διαπιστώνεται ότι αυτός ο διαχωρισμός απηχεί διαφορά φύσεως, προορισμού και χρήσεως μεταξύ των υπηρεσιών που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και ότι δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, αρκεί μόνον να εξεταστεί εάν το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, όπως το ίδιο τις διαχώρισε, και των υπηρεσιών που αφορούν τα προγενέστερα σήματα.

– Επί της ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των «υπηρεσιών διαχειρίσεως και μεσιτείας ακινήτων» και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών»

32 Στα σημεία 23 έως 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ προσδιόρισε, καταρχάς, τις «υποθέσεις σχετικά με ακίνητα» ως περιλαμβάνουσες τη διαχείριση ακινήτων, τη μεσιτεία ακινήτων και την εκτίμηση ακινήτων, καθώς και τη συναφή συμβουλευτική ή παροχή πληροφοριών. Οι υπηρεσίες αυτές συνίστανται κυρίως, κατά το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, στην εξεύρεση ακινήτου, στην παρουσίασή του σε πιθανούς αγοραστές και στη μεσιτεία, παραδείγματος χάριν, μέσω της παροχής αρωγής όχι μόνον κατά την αγορά, την πώληση ή τα μίσθωση ακινήτου, αλλά επίσης κατά τη διαπραγμάτευση των συμβάσεων μεταξύ αγοραστή και πωλητή ακινήτου ή γης. Περιλαμβάνεται επίσης, κατά το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, μίσθωση γεωργικών εκμεταλλεύσεων, καθόσον αυτή εμπίπτει σε ευρύτερη κατηγορία, δεδομένου ότι η μίσθωση αποτελεί σύμβαση με την

οποία ένα ακίνητο διατίθεται σε ένα πρόσωπο για καθορισμένη περίοδο, συνήθως υπό τη μορφή συμβάσεως μισθώσεως. Επιπροσθέτως, επισήμανε ότι οι «υποθέσεις σχετικά με ακίνητα» μπορούσαν επίσης να επεκτείνονται στην αγορά ακινήτων και στην επικερδή μεταπώλησή τους.

33 Στη συνέχεια, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ επισήμανε ότι οι «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες», οι οποίες ορίστηκαν προηγουμένως, παρέχονται από τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ενώ οι υποθέσεις σχετικά με ακίνητα εμπίπτουν κατά κανόνα στον κύκλο δραστηριοτήτων των μεσιτών ή των εργολάβων. Επίσης, επισήμανε ότι οι υπηρεσίες αυτές υπάγονται σε αυστηρό νομικό πλαίσιο και, ως επί το πλείστον, πρέπει να παρέχονται από διακριτούς φορείς. Ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταναλωτής αντιλαμβάνεται πως οι μεσίτες διακρίνονται σαφώς από τις τράπεζες, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τις ασφαλιστικές εταιρίες, φορείς οι οποίοι προσφέρουν διαφορετικά προϊόντα και υπηρεσίες που δεν είναι δυνατόν να προσφερθούν από άλλους.

34 Τέλος, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκρινε ότι, καίτοι για τις «υποθέσεις σχετικά με ακίνητα» είναι αναγκαία η χρηματοδότηση, τούτο δεν αρκεί για να αποδειχθεί η ύπαρξη στενού συνδέσμου μεταξύ αυτών και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών», και ότι η σχέση τους, εν τέλει, είναι μόνο μακρινή και έμμεση. Συναφώς, επισήμανε ότι, «καίτοι αληθεύει ότι οι χρηματοοικονομικές συμβουλές μπορεί να είναι αναγκαίες για πολλούς τύπους αγορών (παραδείγματος χάριν, την αγορά ενός ακινήτου ή την ίδρυση επιχειρήσεως) και ότι οι νουνεχείς αγοραστές μπορούν να αναζητήσουν πληροφορίες για να διασφαλίσουν την αγορά ή την ίδρυση της επιχειρήσεως, τούτο δεν συνεπάγεται ότι το ένα αποτελεί αναγκαίο όρο του άλλου ή ότι οι καταναλωτές έχουν την πεποίθηση ότι η ευθύνη για τις αντίστοιχες υπηρεσίες βαρύνει τον ίδιο φορέα παροχής υπηρεσιών».

35 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι υπηρεσίες «διαχείριση και μεσιτεία ακινήτων, μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων (διαχείριση υποδομών)· υποθέσεις σχετικά με ακίνητα· μίσθωση γεωργικών εκμεταλλεύσεων· οι προαναφερθείσες υπηρεσίες δεν σχετίζονται με τις υπηρεσίες εκδόσεως ή τα προϊόντα εκδόσεως», τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήταν διαφορετικές από τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες», τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας.

36 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ότι επικεντρώθηκε στην έλλειψη δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των υπηρεσιών διαχειρίσεως και μεσολαβήσεως επί ακινήτων και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, χωρίς να εξετάσει τη συμπληρωματικότητά τους. Συναφώς, υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ όρισε κατά τρόπο υπερβολικά στενό τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες. Υποστηρίζει, ιδίως, ότι είναι σύνηθες οι τράπεζες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να προσφέρουν ακίνητα προς πώληση, είτε τα ίδια είτε μέσω θυγατρικών τους. Τούτο αποδεικνύεται από την κοινή διαφήμιση που γίνεται για τους δύο αυτούς τύπους υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, οι «υπηρεσίες διαχειρίσεως και μεσιτείας ακινήτων» συνδέονται στενά προς τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες» και είναι, ως εκ τούτου, συμπληρωματικές.

37 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

38 Συναφώς, πρώτον, έχει ήδη κριθεί, όσον αφορά τη φύση, τον προορισμό ή τη χρήση των επίμαχων υπηρεσιών, ότι οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες δεν έχουν την ίδια φύση, τον ίδιο προορισμό ή την ίδια χρήση με τις υπηρεσίες σχετικά με ακίνητα. Ειδικότερα, ενώ οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες παρέχονται από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για τη διαχείριση των οικονομικών των πελατών τους και συνίστανται, ιδίως, στη διατήρηση των κατατεθειμένων κεφαλαίων, στη χορήγηση δανείων ή στη διενέργεια διαφόρων πράξεων χρηματοοικονομικής φύσεως, οι υπηρεσίες σχετικά με ακίνητα συνίστανται σε υπηρεσίες συναφείς προς ένα ακίνητο, όπως, μεταξύ άλλων, η μίσθωση, η αγορά, η πώληση ή η διαχείριση ακινήτου [απόφαση της 11ης Ιουλίου 2013, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METRO), T-197/12, EU:T:2013:375, σκέψη 42].

39 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν όρισε κατά τρόπο υπερβολικά στενό τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες», τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα.

40 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 34 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν περιορίστηκε στην εξέταση του κατά πόσον οι «υποθέσεις σχετικά με ακίνητα» μπορούν να υποκατασταθούν από τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες», αλλά πράγματι εξέτασε τη συμπληρωματικότητά τους.

41 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, προς στήριξη της επιχειρηματολογίας σχετικά με τη συμπληρωματικότητα των επίμαχων υπηρεσιών, η προσφεύγουσα υποστηρίζει απλώς ότι η πώληση ακινήτων αποτελεί υπηρεσία η οποία προσφέρεται συχνά από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

42 Εντούτοις, όπως έχει επίσης κριθεί, όσον αφορά το γεγονός ότι οι οικείες υπηρεσίες ενδέχεται να παρέχονται μέσω των ίδιων δικτύων διανομής, διαπιστώνεται ότι οι υπηρεσίες σχετικά με ακίνητα δεν παρέχονται, καταρχήν, στις ίδιες εγκαταστάσεις με τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες (απόφαση METRO, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2013:375, σκέψη 43).

43 Τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας (παράρτημα Α5 του δικογράφου της προσφυγής) δεν δύνανται να αντικρούσουν την ανωτέρω διαπίστωση, καθόσον οι παρεχόμενες από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα υπηρεσίες σχετικά με ακίνητα παρέχονται από χωριστά υποκαταστήματα, με αποτέλεσμα οι χρηματοοικονομικές δραστηριότητες να είναι διακριτές από ενδεχόμενες δραστηριότητες σχετικά με ακίνητα (απόφαση METRO, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2013:375, σκέψη 45).

44 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι υπηρεσίες «διαχείριση και μεσιτεία ακινήτων, μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων (διαχείριση υποδομών)· υποθέσεις σχετικά με ακίνητα· μίσθωση γεωργικών εκμεταλλεύσεων· οι προαναφερθείσες υπηρεσίες δεν σχετίζονται με τις υπηρεσίες εκδόσεως ή τα προϊόντα εκδόσεως», τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήταν διαφορετικές από τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες», τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας.

– Επί της ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των υπηρεσιών «αναπτύξεως σχεδίων χρήσεως» και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών» –Επί της ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των «υπηρεσιών αναπτύξεως ακινήτου» και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών»

45 Στις σκέψεις 19 έως 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ εκτίμησε ότι οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων παρουσιάζουν ποικίλες πτυχές και περιλαμβάνουν δραστηριότητες εκτεινόμενες από την ανακαίνιση υφισταμένων κτιρίων μέχρι την αγορά γηπέδων προς οικοδόμηση και την πώληση ακάλυπτης ή διαρρυθμισμένης εκτάσεως γης σε τρίτους. Επίσης, εκτίμησε ότι προκύπτει σαφώς από τη διατύπωση των ειδικότερων παραμέτρων της αιτήσεως για καταχώριση κοινοτικού σήματος ότι οι οικείες υπηρεσίες αφορούσαν ειδικώς τις εγκαταστάσεις παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

46 Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκρινε ότι οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα συνίσταντο στην παροχή όλων των υπηρεσιών σχετικά με αποταμίευση ή εμπορικούς σκοπούς σχετικούς με τη λήψη, τον δανεισμό, την έκδοση συναλλάγματος, την επένδυση ή την προστασία χρημάτων, την έκδοση τραπεζογραμματίων και τη διενέργεια άλλων χρηματοοικονομικών πράξεων. Επίσης, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, καίτοι οι πάροχοι των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα μπορούσαν να παρέχουν υπηρεσίες σχετικά με ζητήματα χρηματοδοτήσεως και κατασκευαστικά σχέδια και παρότι πλείστα όσα έργα στον τομέα της μεταποιήσεως γεωργικών προϊόντων συναρτώνται προς ορισμένη επένδυση ή οικονομική ενίσχυση, ήταν απίθανο οι εν λόγω πάροχοι να παρέχουν τις συγκεκριμένες επιχειρηματικές

υπηρεσίες, καθόσον αυτές προϋποθέτουν ειδικές τεχνικές δεξιότητες ή ειδική τεχνογνωσία. Ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι επίμαχες υπηρεσίες διέφεραν μεταξύ τους ως προς τη φύση και τον σκοπό τους.

47 Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκρινε ότι οι επίμαχες υπηρεσίες εμπίπτουν σε δύο διαφορετικούς τομείς, ήτοι, αφενός, τον τομέα των ακινήτων και, αφετέρου, τον χρηματοοικονομικό τομέα, και ότι, ως εκ τούτου, δεν παρέχονταν από την ίδια επιχείρηση ή από συνδεδεμένες επιχειρήσεις και ότι δεν έχουν τα ίδια δίκτυα διανομής.

48 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών αναπτύξεως ακινήτων τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας.

49 Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιλαμβάνουν εμπορική δραστηριότητα η οποία παρουσιάζει ορισμένο βαθμό αλληλοεπικαλύψεως με χρηματοοικονομικές υπηρεσίες όπως εκείνες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας. Τούτο προκύπτει από την πρακτική των φορέων αναπτύξεως ακινήτων, των οποίων η δραστηριότητα συνεπάγεται αναζήτηση χρηματοδοτήσεως και οι οποίοι παρέχουν συχνά στους πελάτες τους συμβουλές για τη χρηματοδότηση κατασκευαστικών έργων.

50 Εν πάση περιπτώσει, οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα παρουσιάζουν τουλάχιστον στενή σχέση συμπληρωματικότητας, όπως αποδεικνύουν τόσο το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που παρέχουν χρηματοοικονομικές υπηρεσίες ασκούν, οι ίδιες ή μέσω θυγατρικών τους, δραστηριότητες μεσιτείας ακινήτων όσο και το ίδιο το γράμμα της επεξηγηματικής σημειώσεως στην κλάση 36.

51 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων όπως εκείνες τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν περιορίζονται μόνο στον τομέα των «εγκαταστάσεων παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας». Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, τέτοιος περιορισμός δεν ασκεί επίδραση στην ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και εκείνων τις οποίες αφορά το προγενέστερο σήμα AGRICAPITAL, καθόσον οι ως άνω υπηρεσίες καθιστούν ομοίως δυνατή την παροχή ακινήτων στα οποία μπορούν να κατασκευαστούν και να γίνουν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

52 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

53 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως ορθώς υπογράμμισε το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων περιλαμβάνουν ποικίλες δραστηριότητες, οι οποίες εκτείνονται από την ανακαίνιση υφισταμένων κτιρίων μέχρι την αγορά γηπέδων προς οικοδόμηση και την πώληση ακάλυπτης ή διαρρυθμισμένης εκτάσεως γης σε τρίτους.

54 Η δραστηριότητα αυτή συνεπάγεται, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, την αναζήτηση χρηματοδοτήσεως από τον παρέχοντα υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων, προκειμένου να αποκτηθούν κτίρια ή γήπεδα. Εντούτοις, η αναζήτηση αυτής της χρηματοδοτήσεως δεν μπορεί να εκληφθεί ως χρηματοοικονομική υπηρεσία άμεσα παρεχόμενη από τον παρέχοντα υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων στους πελάτες του, εξομοιούμενη προς μεσιτεία. Πράγματι, η αναζήτηση χρηματοδοτήσεως από τον παρέχοντα υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτου σκοπεί αποκλειστικώς στο να μπορέσει να αναλάβει ο ίδιος σε ένα πρώτο στάδιο το κόστος της αγοράς κτιρίων προς ανακαίνιση ή γηπέδων προς διαρρύθμιση, πριν μετακυλήσει το κόστος αυτό, μεταγενέστερα, στους πελάτες στους οποίους θα πωλήσει το ακίνητο, στο πλαίσιο προγράμματος κατασκευής ή ανακαινίσεως.

55 Καίτοι, όπως σημειώνει η προσφεύγουσα, είναι σύνηθες οι παρέχοντες υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων να συμβουλεύουν τους πελάτες τους σχετικά με τη χρηματοδότηση της αγοράς τους στο πλαίσιο της εμπορίας στεγαστικών προγραμμάτων, ωστόσο τέτοιου είδους συμβουλές ουδόλως μπορούν να εκληφθούν ως χρηματοοικονομικές συμβουλές όπως εκείνες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας. Τέτοιου είδους συμβουλές δύνανται, στην πραγματικότητα, να εξομοιωθούν προς εκείνες που μπορεί να παράσχει στους πελάτες του κάθε πωλητής αγαθού ορισμένης αξίας, όπως, παραδείγματος χάριν, ενός σκάφους, μιας εμπορικής επιχειρήσεως ή ενός έργου τέχνης, σχετικά με το οικονομικό συμφέρον που μπορεί να έχουν προς απόκτηση του επίμαχου αγαθού. Ο πωλητής που παρέχει τέτοιες συμβουλές δεν προσφέρει, ωστόσο, χρηματοοικονομική υπηρεσία.

56 Κατά τα λοιπά, διαπιστώνεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας προς στήριξη του επιχειρήματός της είναι αντίγραφα ιστοσελίδων μιας επενδυτικής εταιρίας εξειδικευμένης στα ακίνητα, ενός μεσιτικού γραφείου στεγαστικών δανείων και μιας εταιρίας κτηματικής πίστεως, χωρίς καμία σχέση με τις υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτου (παράρτημα Α4 του δικογράφου της προσφυγής).

57 Επίσης, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη στενής σχέσεως συμπληρωματικότητας μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα.

58 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, ως συμπληρωματικά νοούνται εκείνα τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες μεταξύ των οποίων υφίσταται στενή σχέση, υπό την έννοια ότι το ένα είναι αναγκαίο ή σημαντικό για τη χρήση του άλλου, με συνέπεια οι καταναλωτές να μπορούν ευλόγως να θεωρήσουν ότι η ίδια επιχείρηση φέρει την ευθύνη κατασκευής αυτών των δύο προϊόντων ή παροχής αυτών των δύο υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2014, Comsa κατά ΓΕΕΑ — COMSA (COMSA), T-144/12, EU:T:2014:197, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

59 Τούτο συνεπάγεται ότι οι συμπληρωματικές υπηρεσίες ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από κοινού, στοιχείο που προϋποθέτει ότι απευθύνονται προς το ίδιο κοινό [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2012, Hand Held Products κατά ΓΕΕΑ — Orange Brand Services (DOLPHIN), T-361/11, EU:T:2012:377, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

60 Στην προκειμένη περίπτωση, οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτου, τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, και οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας, απευθύνονται στον μέσο καταναλωτή εντός της Ένωσης και ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από κοινού από τον εν λόγω καταναλωτή.

61 Επιπροσθέτως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, δεδομένου του ύψους των ποσών που συνήθως διακυβεύονται στις συναλλαγές επί ακινήτων, οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες είναι σημαντικές για τον μέσο καταναλωτή ενόψει της χρήσεως των υπηρεσιών αναπτύξεως ακινήτων. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, στην οικονομία της αγοράς, μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων συνεπάγεται ανάγκη χρηματοδοτήσεως ή επενδύσεων, με αποτέλεσμα οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες να δύνανται να σχετίζονται, ως εκ της φύσεώς τους, προς την πλειονότητα των δραστηριοτήτων αυτών και όχι μόνον προς τις υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση METRO, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2013:375, σκέψεις 47 έως 49).

62 Ως εκ τούτου, κρίνεται ότι ο σύνδεσμος μεταξύ των υπηρεσιών αναπτύξεως ακινήτων και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών δεν είναι, καθεαυτόν, αρκούντως στενός ώστε να οδηγήσει το ενδιαφερόμενο κοινό, ήτοι, στην προκειμένη περίπτωση, τον μέσο καταναλωτή ο οποίος μπορεί να επιδείξει ιδιαιτέρως υψηλό επίπεδο προσοχής, στη σκέψη ότι την παροχή των υπηρεσιών αυτών αναλαμβάνει η ίδια επιχείρηση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση METRO, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2013:375, σκέψη 50).

63 Το συμπέρασμα αυτό δεν αίρεται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων παρέχονται μέσω των ίδιων δικτύων διανομής με τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα. Πράγματι, διαπιστώνεται ότι οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων δεν παρέχονται, καταρχήν, στις ίδιες εγκαταστάσεις με τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες. Επιπροσθέτως, επισημαίνεται ότι τα έγγραφα τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού δεν αφορούν τη δραστηριότητα αναπτύξεως ακινήτων (παράρτημα Α5 του δικογράφου της προσφυγής).

64 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αίρεται ούτε από το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο ο στενός σύνδεσμος συμπληρωματικότητας μεταξύ των υπηρεσιών ενός επιχειρηματία στον τομέα των ακινήτων και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προκύπτει από την επεξηγηματική σημείωση στην κλάση 36. Συγκεκριμένα, από απλή ανάγνωση της επεξηγηματικής σημειώσεως στην κλάση 36 προκύπτει ότι, καίτοι οι υπηρεσίες «χρηματοδοτικής μισθώσεως» και οι «υπηρεσίες διαχειρίσεως ακινήτων, ήτοι οι υπηρεσίες μισθώσεως, εκτιμήσεως ή χρηματοδοτήσεως», πράγματι εμπίπτουν στην κλάση 36, αποτελούν υποκατηγορίες διακριτές από εκείνη των «υπηρεσιών που σχετίζονται με χρηματοοικονομικές ή νομισματικές υποθέσεις», η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις «υπηρεσίες όλων των τραπεζικών φορέων ή των φορέων που σχετίζονται προς αυτούς», τις «υπηρεσίες πιστωτικών ιδρυμάτων εκτός των τραπεζών» και τις «υπηρεσίες μεσιτείας σε κινητές αξίες και ακίνητα», οπότε η επεξηγηματική σημείωση στην κλάση 36 δεν δύναται να θεμελιώσει στενό σύνδεσμο μεταξύ των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των υπηρεσιών αναπτύξεως ακινήτων τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

65 Κατά τα λοιπά, υπενθυμίζεται ότι, κατά την παράγραφο 4 του κανόνα 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), «[η] ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εξυπηρετεί αποκλειστικά διοικητικούς σκοπούς. Για το λόγο αυτό, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες δεν μπορούν να θεωρούνται ως ταυτόσημα μεταξύ τους επειδή εμφανίζονται στην ίδια κλάση στην ταξινόμηση της Νίκαιας ούτε διαφορετικά μεταξύ τους επειδή εμφανίζονται σε διαφορετικές κλάσεις στην εν λόγω ταξινόμηση».

66 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση διέφεραν, ως εκ της φύσεώς τους, από τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας.

67 Κατόπιν της διαπιστώσεως αυτής, παρέλκει η εξέταση της αιτιάσεως της προσφεύγουσας σχετικά με εσφαλμένο περιορισμό του προορισμού των υπηρεσιών τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

– Επί της ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των υπηρεσιών «αναπτύξεως σχεδίων χρήσεως» και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών»

68 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι υπηρεσίες «αναπτύξεως σχεδίων χρήσεως» είναι εξίσου συναφείς προς τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες» όπως οι «υπηρεσίες αναπτύξεως ακινήτων», καθόσον, κατ' αυτήν, η αξιοποίηση και η διαχείριση ακινήτων είναι οι δύο όψεις της ίδιας δραστηριότητας, οι οποίες αμφότερες προϋποθέτουν χρηματοοικονομικές συμβουλές και εξεύρεση χρηματοδοτικών λύσεων. Έτσι, η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να παραπέμψει στα ήδη εκτεθέντα επιχειρήματά της σχετικά με την ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών αναπτύξεως ακινήτων και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών».

69 Εντούτοις, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα αυτά απορρίφθηκαν ήδη στις σκέψεις 45 έως 67 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, ελλείψει ειδικότερων επιχειρημάτων σχετικά με τις υπηρεσίες «αναπτύξεως σχεδίων χρήσεως», η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών αυτών και των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών» τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας.

70 Κατόπιν των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας δεν προσομοίαζαν στις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος AGRI.CAPITAL.

Επί του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας και επί της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων

71 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν επληρούτο ένα από τα κριτήρια εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, σημείο β′, του κανονισμού 207/2009, ήτοι η ομοιότητα των υπηρεσιών, και ότι, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατόν να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, τούτο δε χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί ούτε ο διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων ούτε η ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

72 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων μπορεί να αντισταθμισθεί, στο πλαίσιο σφαιρικής εκτιμήσεως, από τον πολύ υψηλό βαθμό οπτικής ομοιότητας και φωνητικής ταυτότητας των δύο αυτών σημάτων, με αποτέλεσμα, αντιθέτως από όσα εκτίμησε το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009.

73 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

74 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού στην εδαφική περιοχή εντός της οποίας απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα σωρευτικών προϋποθέσεων, ήτοι, αφενός, της ομοιότητας ή ταυτότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, και, αφετέρου, της ομοιότητας ή ταυτότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών που καλύπτονται, αντιστοίχως, από τα ως άνω σήματα.

75 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και εκείνων για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος AGRI.CAPITAL, η οποία διαπιστώθηκε στη σκέψη 70 ανωτέρω, δεν μπορεί να αντισταθμισθεί στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως από την, έστω έντονη, ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 9ης Μαρτίου 2007, Alecansan κατά ΓΕΕΑ, C-196/06 P, EU:C:2007:159, σκέψεις 24 έως 26).

76 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι, δεδομένου ότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, ελλείπει ένα από τα κριτήρια εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 και ότι, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατόν να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των ως άνω σημάτων.

77 Ως εκ τούτου, ο μοναδικός λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι αβάσιμος και, κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

78 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί, πέραν των δικών της εξόδων, και στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την AgriCapital Corp. στα δικαστικά έξοδα.

Γρατσίας Kancheva Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουνίου 2015.

(υπογραφές)